

„Jeres ny Præst?“

„Naa, saa ny er han da egentlig ikke. Han har været her et Par Aar.“

Da den Fremmede kom hen i Nærheden af Damerne, blev han staaende, løftede lidt paa Hatten og gjorde en Undskyldning, fordi han var gaaet gennem Haven.

Derpaa spurgte han, om Jægermesteren var at faa i Tale.

„Min Mand er ikke hjemme i Øjeblikket. Men maaske er det noget, jeg kan sige ham?“

Den Fremmede kom nærmere.

„Ja Tak — dersom De vil have den Ulejlighed.“

„Er det ikke Pastor Gaardbo?“

„Jo.“

„Vil De ikke tage Plads?“

Fru Vilhelmine forestillede. Præsten løftede igen en Smule paa Hatten og satte sig.

Han var en yngre Mand med et smukt, skægløst Ansigt, der fik Karakter af et Par klare, blaa Øjne. Jytte lagde Mærke til, at hans Hænder var underligt grove for en Præst, at Frakken var blank under Albuen, Straahatten en almindelig Halmhat, det sorte Slips tyndt som et Bændel.

„De veed maaske, at Deres Mand igen iaar har været saa venlig at overlade Ungdomsforeningen Festpladsen i Strige Skov til et folkeligt Møde — det er paa Onsdag otte Dage. Det har jo hele Tiden været Meningen, at det iaar paa Grund af Valget delvis skulde være et politisk Møde, og jeg har for nogen Tid siden truffet Aftale med Jægermesteren om Rejsning af Talerstol og Indretning af Vognpladser. Men — til vor Overraskelse — har vi nu lige faaet Meddelelse om, at Enslev ønsker at komme tilstede og tale ved Mødet.“

„Kommer Enslev!“ udbrød Fru Bertha og Jægermesterinden paa en Gang.

„Ja. Og af den Grund maa vi belave os paa en betydelig større Tilstømning, end vi er vant til. Baade her fra Egnen og andesteds fra vil der rimeligvis komme mange interesserede Folk eller i hvert Fald en Del nysgerrige af den Slags, som vi ikke